

درباره مسجد محله لشکر که ارتشی ها پایه گذارش بودند

روایت نسل ها در مسجد صاحب الزمان (عج)

خرید زمین مسجد توسط اهالی

دهه های ۶۰ و ۷۰ که بیشتر ساکنان فلاحی ۳۸ ارتشی بودند، در خانه هایشان جلسات قرآن راه انداختند و دوره بین همسایه های چرخید. از همان موقع حسرت داشتن مسجد در دلشان بود، طوری که این موضوع تبدیل به یکی از دغدغه هایشان شد و تعدادی از قدیمی های پیگیری کردند که زمینی را برای این منظور بگیرند.

ابراهیم روحانی نیا که یکی از همین افراد است و پیگیری های

زیادی برای این مسجد انجام داده، تعریف می کند: سال ۱۳۸۴ به مسکن و شهرسازی رفتم و برای ساخت مسجد، تقاضای زمین کردم. آن هادر سال ۸۶، زمینی به مساحت ۸۶۵ مترمربع در ازای دریافت مبلغی به ما واگذار کردند که این مبلغ را حاج محمد حسین مسعودی، حاج ابراهیم البرز، حاج محمد حسین سخت سر و مرحوم جواد رفیع نژاد پرداختند. به گفته او اهالی در سال ۹۰ هیئت امنات تشکیل دادند تا کارهای ساخت مسجد را پیش ببرند. از سال ۹۲ مشکلاتی قانونی بین سازمان آب و فاضلاب و مسکن و شهرسازی درباره سند زمین پیش آمد که باعث وقفه در کار شد و این مشکلات تا سال ۱۴۰۳ ادامه داشت. در نهایت در این سال، ۹۰۰ مترمربع دیگر به زمین مسجد اضافه شد و اداره اوقاف آن را تحویل هیئت امناداد.

او می گوید: در این سال ها من و محمد حسین مسعودی و رجبعی مولوی خیلی دوندگی کردم. کلی از این اداره به آن اداره رفتیم تا توانستیم آن ۹۰۰ مترمربع را به زمین مسجد اضافه کنیم. از سال ۹۱ با کمک اهالی، آجرهای مسجد در یک فضای سیصد متری روی هم گذاشته شد و شهریور همان سال، در حالی که هنوز ساختمانش کامل نبود، اولین نماز جماعت را در آن خواندند. روحانی نیا به خاطراتش در زمان ساخت این مسجد اشاره می کند و می گوید: خیلی وقت ها پیش می آمد که پول نداشتیم اما به لطف امام زمان (عج) جور می شد.

او دستش را به سنگ دیوار می زند و می گوید: دم غروب موقع نماز، وانت آمد و نگه داشت و این سنگ ها را خالی کرد. نفهمیدیم کی و از کجا بود. راننده گفت به من آدرس داده اند که به اینجا بیایم. دو بار هم آمدیم و دیدیم شن و سیمان مقابل در مسجد خالی کرده اند.

وقتی ۵۰ تومان، کار ۳۰۰ تومان را می کند

او تعریف می کند: سال ۹۱ نیاز به جرثقیل داشتیم. هر جا رفتیم می گفتند کرایه اش بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان می شود. ما هم این قدر نداشتیم. خدا بیامرز مرحوم محمد باقر تکاوری ۵۰ هزار تومان به من داد و گفت فعلا این را داشته باش؛ برای باقی اش هم خدا بزرگ است. یک جرثقیل داشت از انتهای بولوار رد می شد. سوت زدم و نگهش

فهمید شهری اولین نماز جماعتی که در مسجد صاحب الزمان (عج) فلاحی ۳۸ اقامه شد. برمی گردد به شهریور سال ۹۱. آن موقع مسجد برق نداشت و از خانه همسایه برای برق گرفته بودند. فقط چهار دیوار، ساخته بودند و نصفی از سقف. از آن موقع تاکنون این مسجد با کمک اهالی ساخته و تجهیز شده است. ارتشی هایی که دهه ۶۰ در این محل ساکن شدند، پایه گذار این مکان بودند و حالا فرزندان آن ها عضو هیئت امنای مسجد و فعالانش هستند و نسل جدید را به خانه خدا جذب می کنند.

داشتیم. از او خواستیم برایمان با مبلغ کمتری کار را انجام دهد، قبول نکرد و گفت «من شاگردم». شماره صاحب کارش را گرفتیم و گفتیم با مبلغ کمتری کار را راه بینداز تا خیراتی برای اموالتش باشد. گفت «گوشی را به راننده بدهید». گوشی را دادیم و بعدش جرثقیل را آورد و چند کار دیگر هم مازاد برایمان انجام داد. آخر کار که پرسیدم چقدر بدهیم، گفت «صاحب کارم گفته هر قدر دادند، همان را قبول کن». من هم همان ۵۰ تومان را دادم و با خوشحالی به مرحوم تکاوری زنگ زدم و گفتم حاجی، ۵۰ تومان، کار ۳۰۰ تومان را کرد.

یاد امام جماعت هنوز زنده است

رجبعی مولوی که از قدیمی های محل است، نگاهش را به دور مسجد می چرخاند و ادامه می دهد: آن منبر را حاج ابراهیم البرز اهدا کرده است. صندلی ها نذری دکتر محمد بذری است. محمد علی رضانی، کولرهای مسجد را داد. گچ کاری مسجد را احمد افخمی، سنگ کاری اش را عباس زاهدی و پسرانش، و رنگ کاری اش را خدایا مرز محمد اقبالی انجام داده اند.

مولوی دستش را به فرش ها می کوبد و می گوید: این فرش ها که می بینید، همه از خانه های اهالی آمده است و اهدا کرده اند. خرج تمام شصت روز محرم و دعای ندبه هر هفته را مردم می دهند. دیگ و وسایل را مرحوم دکتر محمد علی رستمی، مرحوم جواد اکبرزاده و مرحوم محمد طحان اهدا کرده اند.

او یاد اولین امام جماعت مسجد می کند و می گوید: مرحوم حجت الاسلام والمسلمین محمد باقر تکاوری اولین امام جماعت اینجا بود. به خاطر ابتلا به کرونا فوت کرد. خیلی برای مسجد زحمت کشید. تمام اقدامات عمرانی و فرهنگی به پشتوانه او انجام می شد. او باعث شد که مسجد ما این قدر مردمی باشد. اخلاقش خوب بود و همه را جذب می کرد. خودش می رفت با بچه ها پینگ پنگ بازی می کرد و آن ها را به استخر وارد می برد.

آثار رجبعی تخته وایت برد کنار مسجد را که تاریخ و ساعت برنامه های طول هفته بر آن نوشته شده است، نشان می دهد و می گوید: ببینید؛ این قدر که یاد مرحوم تکاوری در دل نمازگزاران زنده است، هنوز تاریخ جلسات و اسم او را پاک نکرده اند. خدا رحمتش کند.

نسلی تازه برای قبله قدیم

محسن البرز از دوسالگی در همین محل بزرگ شده و پدرش جزو خیران احداث مسجد است. او تعریف می کند: زمانی که هنوز مسجد ساخته نشده بود و جلسات قرآن خانگی داشتیم، برای ما بچه ها مسابقه می گذاشتند و جایزه می دادند. یک بار در مسابقه حفظ قرآن، یک قاب عکس به من جایزه دادند که هنوز آن را دارم. بعد از آن تشویق شدم و تا مسابقات کشوری رفتم. امید حسینی نژاد که اکنون قاری بین المللی است، از همین جلسات رشد کرد. پدرش هم جزو نمازگزاران مسجد است.

البرز اکنون دغدغه جذب نسل جدید به مسجد را دارد و در این راستا خودش پا در میدان گذاشته و کارگروهی فرهنگی تشکیل داده است.

آقا محسن به سه شنبه های فوتبالی، اردوهای شب مانی در مسجد، سینما، مسابقات لیزرنگ و... اشاره می کند و می گوید: پایه گذار این مسجد ارتشی ها بودند و حالا فرزندان همان ارتشی ها و نوه هایشان در این مسجد حضور دارند.

به گفته البرز، هیئت نوجوانان مسجد حدود هفتاد نفر از نوجوانان محل را شامل می شود که نه تنها در اجرای برنامه، بلکه در هزینه های آن مشارکت دارند.

مسجد ما حال و هوای دیگری دارد

نجمه فیض آبادی، مادر شصت و پنج ساله ای که خانه شان نزدیک مسجد صاحب الزمان (عج) قرار دارد، تعریف می کند: تابستان گذشته، یک شب از هیاهوی مسجد متوجه شدم در آن برنامه ای دارند. وقتی مراجعه کردم، دیدم کودکان و نوجوانان هستند و اردوی شب مانی در مسجد برگزار کرده اند. فضا آن قدر شاد و پرانرژی بود که نوه خودم را هم بردم. از آن موقع هر وقت به اینجا می آید، می گوید برویم مسجد.

او ادامه می دهد: این مسجد با کمک همین اهالی ساخته شد. خدا را شکر حالا بچه ها و نوه هایمان از آن استفاده می کنند. علی اکبر نورالدینی که از قدیمی های محل است، می گوید: زمانی که اینجا مسجد نداشت، به مساجد خیابان ها و محله های دیگر می رفتم. از وقتی این مسجد ساخته شد، با اینکه نیمه کاره است، همین را به دیگر مساجد ترجیح می دهم.

به نظر او مسجد محله شان حال و هوای دیگری دارد و همین که نمازگزاران یکدیگر را می شناسند، خیر و برکات زیادی رقم می خورد.

